

Chambre des Représentants

SESSION 1985-1986

4 JUIN 1986

PROJET DE LOI relatif aux allocations aux handicapés

AMENDEMENTS

N° 1 DE Mme VOGELS et M. SLEECKX

Art. 2.

Remplacer cet article par ce qui suit :

« Art. 2. — § 1er. L'allocation de remplacement de revenus est accordée au handicapé qui a atteint l'âge de la majorité civile sans avoir atteint celui de la retraite et dont il est établi que l'état physique ou psychique a réduit sa capacité de gain à un tiers ou moins de ce qu'une personne valide est en mesure de gagner en exerçant une profession sur le marché général du travail.

» Le marché général du travail ne comprend pas l'emploi protégé.

» § 2. L'allocation d'intégration est accordée au handicapé qui a atteint l'âge de la majorité civile sans avoir atteint celui de la retraite et dont le manque d'autonomie ou l'autonomie réduite sont établis. »

N° 2 DE Mme VOGELS et M. SLEECKX

Art. 3.

A la première ligne, remplacer les mots « de vingt et un ans » par les mots « ayant atteint l'âge de la majorité civile ».

Voir :

448 (1985-1986) :

— N° 1 : Projet de loi.

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1985-1986

4 JUNI 1986

WETSONTWERP betreffende de tegemoetkomingen aan gehandicapten

AMENDEMENTEN

Nr. 1 VAN Mevr. VOGELS en DE HEER SLEECKX

Art. 2.

Dit artikel vervangen door wat volgt :

« Art. 2. — § 1. De inkomensvervangende tegemoetkoming wordt toegekend aan die gehandicapte die de leeftijd van de burgerlijke meerderjarigheid heeft bereikt en de pensioengerechtigde leeftijd niet heeft bereikt en van wie is vastgesteld dat zijn lichamelijke of psychische toestand zijn verdienvermogen heeft verminderd tot één derde of minder van wat een valide persoon door een of ander beroep op de algemene arbeidsmarkt kan verdienen.

» De beschutte tewerkstelling wordt niet tot die algemene arbeidsmarkt gerekend.

» § 2. De integratietegemoetkoming wordt toegekend aan die gehandicapte die de leeftijd van de burgerlijke meerderjarigheid heeft bereikt en de pensioengerechtigde leeftijd niet heeft bereikt en van wie een gebrek aan of vermindering van zelfredzaamheid is vastgesteld. »

Nr. 2 VAN Mevr. VOGELS en DE HEER SLEECKX

Art. 3.

Op de eerste regel, de woorden « van eenentwintig jaar » vervangen door de woorden « die burgerlijk meerderjarig is ».

Zie :

448 (1985-1986) :

— Nr. 1 : Wetsontwerp.

N° 3 DE Mme VOGELS et M. SLEECKX

Art. 5.

Remplacer cet article par ce qui suit :

« Art. 5. — *Le droit à l'allocation ne s'éteint pas à l'âge de la retraite.* »

JUSTIFICATION

Tant l'âge de la majorité civile que celui de la retraite font actuellement l'objet d'un large débat dans notre société. Il est très possible que l'âge de la majorité civile soit ramené sous peu à 18 ans.

Plutôt que de devoir modifier la loi à ce moment, il nous paraît préférable de prévoir cette évolution dès maintenant, de manière à garantir une parfaite égalité entre les handicapés et les personnes valides.

N° 4 DE M. SLEECKX

Article 1er.

Dans cet article, ainsi que dans les articles 2, 6, 7, 12 et 13, remplacer chaque fois les mots « allocation d'intégration » par les mots « indemnité pour frais supplémentaires ».

JUSTIFICATION

Les termes « allocation d'intégration » sont inadéquats pour les raisons suivantes :

- en raison de la gravité de leur handicap, certains handicapés ne pourront jamais s'intégrer dans la société;
- une intervention financière des pouvoirs publics ne constitue pas une garantie d'intégration pour les handicapés. Pour atteindre un tel objectif, il faut en effet surmonter de nombreuses autres barrières matérielles et psychiques.

Etant donné que cette allocation est destinée à compenser les frais supplémentaires qu'entraîne le handicap, les termes « indemnité pour frais supplémentaires » sont plus appropriés que les termes « allocation d'intégration ».

N° 5 DE M. SLEECKX

Art. 6.

Remplacer le § 2 par la disposition suivante :

« § 2. *Le montant de l'allocation de remplacement de revenus varie selon que le bénéficiaire a des personnes à charge, est bénéficiaire isolé ou bénéficiaire cohabitant.*

« *Le Roi détermine ce qu'on entend par « bénéficiaire ayant des personnes à charge », « bénéficiaire isolé » et « bénéficiaire cohabitant ».*

« *Le montant de l'allocation de remplacement de revenus pour les bénéficiaires correspond à un pourcentage du salaire mensuel minimum garanti.* »

JUSTIFICATION

Il ne suffit pas de préciser dans la loi que l'allocation de remplacement de revenus peut varier selon la catégorie du bénéficiaire. Etant donné que les charges financières du bénéficiaire varient selon qu'il a des personnes à charge, est isolé ou cohabitant, la loi doit garantir que l'allocation de remplacement de revenus sera fonction de la catégorie du bénéficiaire.

Il est par ailleurs illogique de fixer le montant de l'allocation de remplacement de revenus par référence au minimum de moyens d'existence étant donné que quiconque ne bénéficie pas de revenus suffisants a automatiquement droit au minimum de moyens d'existence.

Il est légitime que l'allocation de remplacement de revenus excède le minimum de moyens d'existence étant donné que cette allocation constituera généralement

Nr. 3 VAN Mevr. VOGELS en DE HEER SLEECKX

Art. 5.

Dit artikel vervangen door wat volgt :

« Art. 5. — *Het recht op een tegemoetkoming vervalt niet bij het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd.* »

VERANTWOORDING

Zowel de leeftijd van de burgerlijke meerderjarigheid als deze van de pensioengerechtigde leeftijd zijn op dit moment het onderwerp van een brede maatschappelijke discussie. De kans is reëel dat binnen korte tijd de leeftijd voor de burgerlijke meerderjarigheid op 18 jaar wordt gebracht.

Beter dan op dat moment de wet te moeten wijzigen kan men deze evolutie nu inbouwen zodat een volledige gelijkschakeling tussen gehandicapten en niet-gehandicapten gegarandeerd wordt.

M. VOGELS.
J. SLEECKX.

Nr. 4 VAN DE HEER SLEECKX

Artikel 1.

In dit artikel, evenals in de artikelen 2, 6, 7, 12 en 13, telkens het woord « integratietegemoetkoming » vervangen door het woord « meerkostenvergoeding ».

VERANTWOORDING

De term « integratietegemoetkoming » is ongelukkig gekozen omdat :

- bepaalde minder-validen zich — omwille van de ernst van hun handicap — nooit zullen integreren in de samenleving;
- een financiële tussenkomst van de overheid geen garantie is voor een integratie van de minder-validen. Hiervoor moeten andere belangrijke materiële en psychische barrières worden overwonnen.

Gezien deze tegemoetkoming bedoeld is om de meerkosten ten gevolge van de handicap te compenseren, beantwoordt de term « meerkostenvergoeding » beter aan de intentie van deze tussenkomst dan de uitdrukking « integratietegemoetkoming ».

Nr. 5 VAN DE HEER SLEECKX

Art. 6.

Paragraaf 2 vervangen door de volgende bepaling :

« § 2. *Het bedrag van de inkomensvervangende tegemoetkoming verschilt naargelang de gerechtigde personen ten laste heeft, alleenstaande gerechtigde is of samenwonende gerechtigde.*

« *De Koning bepaalt wat bedoeld wordt met « gerechtigde met personen ten laste », « alleenstaande gerechtigde » en « samenwonende gerechtigde ».*

« *Het bedrag van de inkomensvervangende tegemoetkoming voor de gerechtigden refereert naar een bepaald percentage van het gewaarborgd minimum maandloon.* »

VERANTWOORDING

Het is niet voldoende aan te geven in de wet dat de inkomensvervangende tegemoetkoming kan verschillen naargelang de categorie waartoe de gerechtigde behoort. Gezien de gerechtigde verschillende financiële lasten heeft naargelang hij personen ten laste heeft, alleenstaande is, of samenwonende, dient de wet de garantie te bieden dat de inkomensvervangende tegemoetkoming verschilt in functie van de categorie waartoe de gerechtigde behoort.

Verder is het zinloos voor het bedrag van de inkomensvervangende tegemoetkoming te refereren naar het bestaansminimum gezien iedereen die niet over een voldoende inkomen beschikt automatisch recht heeft op het bestaansminimum.

De verantwoording voor een inkomensvervangende tegemoetkoming hoger dan het bestaansminimum ligt in het feit dat deze tegemoetkoming meestal —

— vu la gravité du handicap des intéressés — leur seul revenu pendant de nombreuses années. Cette allocation devra donc servir non seulement à acquérir les produits de première nécessité, mais aussi certains biens d'équipement (mobiliers et ustensiles ménagers).

N° 6 DE M. SLEECKX

Art. 7.

Remplacer le § 1er par la disposition suivante :

« § 1er. Le montant de l'allocation de remplacement de revenus visé à l'article 6 est diminué du montant du revenu du handicapé qui dépasse les plafonds fixés par le Roi. Les plafonds peuvent être différents pour l'allocation de remplacement de revenus selon que le bénéficiaire a des personnes à charge, est isolé ou cohabitant. »

JUSTIFICATION

Le premier alinéa du § 1er prévoit des plafonds tant pour l'allocation de remplacement de revenus que pour l'indemnité pour frais supplémentaires. Cette dernière doit être octroyée sans qu'il soit procédé à une enquête sur les revenus, puisqu'elle vise à compenser, non pas le défaut de revenus, mais la diminution ou le manque d'autonomie et les conséquences qui en résultent ou, en d'autres termes, les frais supplémentaires qu'entraîne le handicap.

N° 7 DE M. SLEECKX

Art. 12.

Supprimer le § 1er.

JUSTIFICATION

Tout handicapé doit recevoir l'allocation à laquelle il a droit du chef de son handicap, quel que soit l'endroit où il se trouve. En cas d'admission dans un établissement, une partie du revenu servira à couvrir les frais d'entretien dans cet établissement.

Le handicapé disposera à sa guise de la partie restante. La retenue partielle de l'allocation des personnes séjournant dans un établissement constituerait un revirement dans l'évolution en cours, qui est axée sur le renforcement de l'autonomie des handicapés. Cette mesure porterait également atteinte au libre choix du domicile, étant donné que le handicapé devrait attendre relativement longtemps pour bénéficier de l'allocation complète s'il décidait de quitter l'établissement pour un logement personnel.

N° 8 DE M. SLEECKX

Art. 14.

Remplacer le deuxième alinéa par ce qui suit :

« Les montants des plafonds visés à l'article 7 sont adaptés chaque année par le Roi. »

JUSTIFICATION

Indexer les revenus pris en considération sans indexer les plafonds des ressources dont il n'est pas tenu compte reviendrait à diminuer chaque année le montant alloué aux handicapés qui dépassent ces plafonds et qui ont encore droit à une allocation réduite.

N° 9 DE M. SLEECKX

Art. 28.

Remplacer cet article par la disposition suivante :

« Art. 28. — Les dispositions de la présente loi ne peuvent entraîner aucune restriction des droits en matière d'allocations que les bénéficiaires ont acquis en application de la législation et de la réglementation, avant la date d'entrée en vigueur de la présente loi. »

gezien de ernst van de handicap van de betrokkenen — voor lange jaren hun ganse inkomen vormt. Dit betekent dat zij hiermee niet enkel de dagelijkse verbruiksgoederen moeten betalen, maar ook dat zij bepaalde uitrustingsgoederen (zoals huisraad of meubelen) hiermee moeten financieren.

Nr. 6 VAN DE HEER SLEECKX

Art. 7.

Paragraaf 1 vervangen door de volgende bepaling :

« § 1. Het bedrag van de inkomensvervangende tegemoetkoming beoogd in artikel 6, wordt verminderd met het bedrag van het inkomen van de gehandicapte dat de door de Koning bepaalde grenzen overschrijdt. De grenzen kunnen verschillen voor de inkomensvervangende tegemoetkoming naargelang de gerechtigde personen ten laste heeft, alleenstaande of samenwonende is. »

VERANTWOORDING

Het eerste lid van § 1 legt inkomensgrenzen op zowel voor de inkomensvervangende tegemoetkoming als voor de meerkostenvergoeding. Deze laatste moet toegekend worden zonder onderzoek naar de inkomens, gezien de meerkostenvergoeding niet beoogt het gebrek aan inkomen te vergoeden, maar wel de vermindering of het gebrek aan zelfredzaamheid en de gevolgen die daaruit voortvloeien, of met andere woorden de meerkosten die de minder-valide heeft ten gevolge van zijn handicap.

Nr. 7 VAN DE HEER SLEECKX

Art. 12.

Paragraaf 1 weglaten.

VERANTWOORDING

Iedere minder-valide dient de tegemoetkoming te ontvangen waarop hij recht heeft omwille van zijn handicap, ongeacht de plaats waar hij verblijft. Wanneer hij in een instelling verblijft, dan zal er een gedeelte van het inkomen besteed worden aan de hotel- en huisvestingskosten in de instelling.

Over het resterende gedeelte beschikt de minder-valide vrij. Het gedeeltelijk inhouden van de tegemoetkoming van personen die in een instelling verblijven zou een stap terug betekenen in de evolutie die aan gang is, en die gericht is op het bevorderen van de zelfstandigheid van de minder-validen. Het zou tevens een rem betekenen voor de vrije keuze van woonplaats. Een minder-valide zou immers geruime tijd moeten wachten alvorens hij een volledige tegemoetkoming geniet, wanneer hij beslist de instelling te verlaten voor een zelfstandige vorm van wonen.

Nr. 8 VAN DE HEER SLEECKX

Art. 14.

Het tweede lid vervangen door wat volgt :

« De bedragen van de grenzen bepaald in artikel 7 worden elk jaar door de Koning aangepast. »

VERANTWOORDING

Een indexatie van de inkomens die in aanmerking genomen worden, zonder een indexatie van de grenzen van vrijgestelde bestaansmiddelen, betekent dat de minder-validen die deze grenzen overschrijden, en nog recht hebben op een verminderde tegemoetkoming, jaarlijks minder ontvangen.

Nr. 9 VAN DE HEER SLEECKX

Art. 28.

Dit artikel vervangen door de volgende bepaling :

« Art. 28. — De bepalingen van deze wet mogen niet leiden tot een inkrimping van de rechten op de tegemoetkoming welke door de gerechtigden bij toepassing van de wetgeving en reglementering werden bekomen voor de datum van inwerkingtreding van deze wet. »

JUSTIFICATION

L'article 28 ignore les droits acquis des bénéficiaires qui jouissent d'une allocation en vertu de l'arrêté royal du 24 décembre 1974 relatif aux allocations ordinaires et spéciales de handicapés, ce qui signifie que quatre mille personnes (bénéficiaire de l'allocation ordinaire sous le nouveau régime, et dont 30 à 65 % sont inaptes au travail) perdront le droit à l'allocation à la suite d'une révision administrative.

Nous ne nous expliquons pas pourquoi le nouveau régime ne constitue pas un droit acquis au même titre que l'ancien régime. Nous proposons dès lors que l'ancien et le nouveau régime soient tous deux explicitement reconnus dans la loi comme des droits acquis.

N° 10 DE M. SLEECKX

Art. 28bis (nouveau).

Insérer un article 28bis (nouveau), libellé comme suit :

« Art. 28bis. — *Les handicapés qui travaillent peuvent cumuler un salaire et une allocation correspondant à la moitié de l'allocation maximum accordée à un chef de famille.* »

JUSTIFICATION

Le présent projet de loi ne prévoit aucune mesure d'encouragement pour les handicapés qui travaillent.

VERANTWOORDING

Artikel 28 voorziet geen verworven rechten voor de gerechtigden op een tegemoetkoming krachtens het koninklijk besluit van 24 december 1974 betreffende de gewone en de bijzondere tegemoetkomingen aan de minder-validen, wat betekent dat $\pm$ 4 000 (gewone tegemoetkoming, nieuw regime, 30-65 % arbeidsongeschikt) bij een administratieve herziening hun tegemoetkoming verliezen.

De logica ontsnapt ons waarom het oude regime wel en het nieuw regime geen verworven recht is. Daarom wordt voorgesteld om in de wet uitdrukkelijk te voorzien dat zowel het oude als het nieuwe regime voorwerp uitmaken van verworven recht.

Nr. 10 VAN DE HEER SLEECKX

Art. 28bis (nieuw).

Een artikel 28bis (nieuw) invoegen, luidend als volgt :

« Art. 28bis. — *De werkende gehandicapten mogen een loon cumuleren met een tegemoetkoming ten bedrage van de helft van de maximum tegemoetkoming van een gezinshoofd.* »

VERANTWOORDING

Het huidig ontwerp voorziet geen stimulans voor werkende gehandicapten.

J. SLEECKX.